

Arrest

nr. 213 064 van 27 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 juli 2018 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. ORAIBI, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Edo etnie. U bent geboren op 30 juli 1980 in Benin City, waar u uw hele leven woonde. U gaat naar school tot het middelbaar, waarna uw ouders uw studies niet langer kunnen betalen. U werkt in een benzinstation. In 2011 leert u Sandra O. kennen. Zij is een Nigeriaanse met de Italiaanse nationaliteit en bezoekt Benin City. Zij geraakt zwanger en bevalt van jullie eerste kind op 3 maart 2013 in Parijs.

In maart 2015 besluit u Nigeria te verlaten om naar uw vriendin in Frankrijk te gaan. U reist via Libië en Italië naar Frankrijk. In Frankrijk toegekomen trekt u in bij uw vriendin en zij geraakt opnieuw zwanger. U wilt met Sandra trouwen, maar zij wil dat niet omdat de kinderbijslag niet langer uitbetaald zal worden. Voor zij van uw tweede kind bevalt, verneemt u dat het eerste kind niet uw eigen naam draagt, maar deze van A. M.. Uw vriendin betaalde een grote som geld aan A. M., waarop hij de kinderen erkende voor de Franse overheidsdiensten. In oktober 2015 gaan jullie uit elkaar. In februari 2016 beveelt de rechtbank een DNA-test, maar de moeder van uw kinderen verzet zich hiertegen. Aangezien Sandra niet meewerkt, worden de kindergelden niet langer uitbetaald en beslist de rechtbank te Méaux tot intrekking van o.m. haar verblijfsdocument. Hierop contacteert Sandra haar broer in Nigeria die werkt voor de politie. Enkele familieleden gaan in 2017 naar de woning van uw moeder en vernielen het huis. De familie van Sandra belt u eveneens om u te bedreigen met de dood. U dient in Frankrijk een verzoek tot internationale bescherming in op 6 april 2016, maar het vluchtelingenstatuut wordt u op 24 oktober 2016 geweigerd door de Franse asielinstanties. U dient hiertegen een beroep in op 14 november 2016, maar de beslissing van de Franse asielinstanties wordt bevestigd door het 'Cour Nationale du Droit d'Asile' op 20 juni 2017. U verlaat Frankrijk en reist in augustus 2017 naar België, waar u met de documenten van een kennis aan de slag kan bij Katoennatie. In november 2017 komt u in contact met de Belgische politie, die u aanraadt om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Op 1 december 2017 dient u dit verzoek in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: documenten m.b.t. tewerkstelling in België, foto's van de vernielde woning van uw moeder, een vertaling van een Nigeriaans procesverbaal, een brief van een Nigeriaans advocatenkantoor, documenten m.b.t. uw asielpcedure in Frankrijk, Franse gerechtsdocumenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming laattijdig ingediend werd en dat u eigenlijk geen internationale bescherming wilt aanvragen in België. *U verklaart Frankrijk verlaten te hebben in juli of augustus 2017 (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 02/05/2018 (verder notities CGVS), p. 13). U verklaart eveneens dat u naar België kwam omdat Frankrijk u niet kon beschermen (notities CGVS, p. 9). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u vanuit Frankrijk rechtstreeks naar België gekomen te zijn (verklaring DVZ, p. 12) en in augustus 2017 toegekomen te zijn. U verklaart eveneens dat u pas in december 2017 een verzoek tot internationale bescherming ingediend heeft (notities CGVS, p. 14). Gevraagd waarom u zolang gewacht heeft om een verzoek in te dienen, heeft u het over uw tewerkstelling bij Katoennatie. U verklaart een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben tijdens uw verblijf in Frankrijk (notities CGVS, p. 8-9 + p. 13). Het verwondert dan ook dat u tijdens uw verblijf in België de bescherming van de Belgische autoriteiten niet eerder inroept.*

Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u **eigenlijk geen verzoek om internationale bescherming wilt indienen** (verklaring DVZ, p. 10 + notities CGVS, p. 9), maar dat u gewoon documenten wilt om te kunnen werken.

Men kan redelijkerwijze verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om zo snel mogelijk bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u verklaart **in Frankrijk een verzoek tot internationale bescherming ingediend** te hebben (notities CGVS, p. 8-9 + p. 13). Gevraagd of uw verzoek **geweigerd** werd, antwoordt u bevestigend. Uit uw verklaringen blijkt dat de Franse asielautoriteiten reeds een beslissing namen m.b.t. een nood aan internationale bescherming uwentwege. Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Frankrijk, ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees nog meer, te meer daar u aangeeft dat u aan de Franse asieldiensten hetzelfde verhaal verteld heeft als aan het CGVS (notities CGVS, p. 9).

U verklaart voor het CGVS dat u niet naar Nigeria kan terugkeren omdat u problemen heeft met de familie van Sandra O., de moeder van uw kinderen (notities CGVS, p. 8-9).

Opgemerkt wordt dat u aanvankelijk voor de DVZ verklaarde dat **zowel Sandra O. (verklaring DVZ, p. 6) als uw kinderen (verklaring DVZ, p. 7) in 2011 overleden** waren in Jos. U paste uw verklaringen echter, later tijdens het onderhoud op de DVZ, zelf aan voor de DVZ. Men kan redelijkerwijze echter verwachten dat de persoon die een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst, de asielinstanties van het land waar hij of zij aankomt en zich wenst te vestigen in vertrouwen neemt m.b.t. alle aspecten van deze vrees voor vervolging en dit vanaf de indiening van het verzoek tot internationale bescherming, zeker m.b.t. de personen die integraal deel uitmaken van het asielrelaas en of zij al dan niet nog in leven zijn. Geconfronteerd m.b.t. uw eerdere verklaringen, ontkent u ooit Jos vernoemd te hebben (notities CGVS, p. 4), ontkent u valse verklaringen afgelegd te hebben m.b.t. uw dochters (notities CGVS, p. 10). Op het einde van het onderhoud u nogmaals gevraagd waarom u bij aanvang van het vorige interview eerst een vals verhaal wou vertellen, verklaart u dat niet gezegd te hebben en dat ze (de interviewer) een fout gemaakt heeft (notities CGVS, p. 21). Gevraagd waarom u toen zei dat u in Jos gewoond had en dat zowel Sandra als de kinderen dood waren, verklaart u het niet te weten. U verklaart verder dat u niets meer met Sandra te maken wou hebben, maar uiteindelijk dacht te doen wat u begonnen was. Nogmaals gevraagd waarom dan met een vals verhaal te beginnen, verklaart u dat u een rustig leven wou hebben en dat u besloot de waarheid te vertellen toen u de vragen gesteld werden, maar dat u Sandra eigenlijk wou vergeten. Het gegeven dat u **blijkbaar tijdens uw eerste onderhoud inzake uw verzoek om internationale bescherming nog moest beslissen welk verhaal u wou "gebruiken"** om een vluchtelingenstatuut te bekomen, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees in zeer belangrijke mate.

U maakt uw relatie met Sandra O. zoals u deze schetst niet aannemelijk. Zoals reeds opgemerkt, **verklaarde u aanvankelijk dat zij in 2011 overleed** (verklaring DVZ, p. 6). Daarenboven kan u niet zonder tegenstrijdigheden aangeven wanneer uw relatie met Sandra begon. Gevraagd wanneer u een relatie met haar had, verklaart u "2011... neen, 2012 tot 2015... **2012**" (notities CGVS, p. 7). Echter, gevraagd sinds wanneer zij in Frankrijk woont, verklaart u "**2011 begon mijn relatie met haar.**" Gevraagd naar de geboortedatum van Sandra, verklaart u "**14 januari 1984**" (notities CGVS, p. 7). Voor de DVZ verklaarde u echter dat zij geboren is op **14 februari 1984** (verklaring DVZ, p. 6). U maakt uw relatie met Sandra O. zoals u deze schetst voor het CGVS niet aannemelijk.

Gevraagd wanneer u ontdekte dat u officieel niet de vader bent van uw eigen kind, verklaart u dat dit in 2015 was (notities CGVS, p. 16). Gevraagd hoe u dat ontdekt heeft, verklaart u dat dit gebeurde **toen u uw dochter naar school bracht en dat de naam T. A. M. stond waar zij haar jasje moest ophangen**. Gevraagd of u de geboorteakte heeft, verklaart u deze niet te hebben. Gevraagd of u geprobeerd heeft deze te verkrijgen, verklaart u dat zij (Sandra) alles bijhoudt en dat ze u niet toeliet om iets te zien. Even later verklaart u nogmaals dat u de **geboorteakte niet gezien** heeft (notities CGVS, p. 17).

Voor de DVZ verklaarde u echter dat u gezien had dat uw naam niet vermeld stond op de geboorteakte van uw eerste dochter (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). In een brief die u schreef aan de Franse asielinstanties verklaart u daarenboven uitdrukkelijk dat **zij u de geboorteakte gegeven heeft (zie groene farde, bijlage 5) en dat u toen ontdekte dat u niet als haar vader vermeld stond.**

U legt tegenstrijdige verklaringen af over de wijze waarop u ontdekt heeft dat u niet officieel erkend bent als de vader van uw eigen dochter(s). Bovendien verklaarde u voor de DVZ dat uw oudste dochter **T. E.** heet (verklaring DVZ, p. 7), terwijl u voor het CGVS aangeeft dat zij **T. A. M.** heet (verklaring DVZ, p. 16). Hoewel u voor de DVZ correcties doorvoerde omdat u de waarheid wou vertellen (verklaring DVZ, p. 11), corrigeerde u de namen van uw beweerde dochters niet.

Daarenboven legt u tegenstrijdige verklaringen af over het feit of er al dan niet een vaderschapstest gebeurd is. Voor de DVZ verklaart u "We gingen in Frankrijk voor een DNA-test en daaruit bleek dat ik wel degelijk de vader was" (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Voor het CGVS verklaart u echter dat Sandra niet (met uw dochter) naar het ziekenhuis kwam om de DNA-test te doen (notities CGVS, p. 8 + p. 15). Indien Sandra niet met uw dochter naar het ziekenhuis ging om de DNA-test te doen, kan er ook geen test gebeurd zijn.

U verklaart dat **Sandra u begon te bedreigen in 2017**, nadat het document (haar verblijfsvergunning) ingehouden werd (notities CGVS, p. 17). U verklaart eveneens dat **de woning van uw moeder in de periode maart-mei vorig jaar aangevallen** werd. U geeft aan dat u bij de Franse asieldiensten hetzelfde verhaal verteld heeft als aan het CGVS (notities CGVS, p. 9). Uit de door uzelf voorgelegde documenten m.b.t. uw asielpcedure in Frankrijk (zie groene farde, bijlage 5), blijkt echter dat u **op 6 april 2016 reeds een verzoek tot internationale bescherming ingediend** heeft, dus meer dan een half jaar voor u de eerste maal bedreigd werd door Sandra en haar familie. Bovendien blijkt uit de brief van uw familieadvocaat (notities CGVS, p. 17), dat het huis van uw familie reeds in **oktober 2016** vernield werd door verwanten van Sandra O. (zie groene farde, bijlage 4). Uit deze brief blijkt eveneens dat jongeren onder leiding van **O. O., een beruchte bendeleider**, de woning aangevallen hebben. Uit het door u voorgelegde – en naar het Frans vertaalde - uittreksel van een procesverbaal van de Nigeriaanse politie, blijkt de leider van de aanval daarenboven een **wapenhandelaar** te zijn (zie groene farde, bijlage 3). Echter, **gevraagd wie het huis aangevallen heeft, kent u hun namen niet, maar weet u enkel dat het de broers van Sandra zijn** (notities CGVS, p. 17). Even later nogmaals gevraagd naar de namen van de broers, weet u de namen evenmin (notities CGVS, p. 18-20). Gevraagd hoe uw moeder ontsnapt was aan de broers, verklaart u dat ze naar de markt gegaan was. Ter bevestiging gevraagd of uw moeder niet thuis was, bevestigt u dat. Gevraagd of uw moeder zelf met die jongens gesproken had, verklaart u dat zij niet thuis was. Opgemerkt dat **uw moeder dus nooit met hen gesproken heeft, bevestigt u dat. Uit de door u voorgelegde documenten blijkt echter dat zij uw moeder informeerden over het gevraagde bloedgeld.** Gevraagd of het alleen broers van Sandra waren, maar geen bende, verklaart u het niet te weten. Gevraagd wat u kan vertellen over de familie van Sandra, weet u enkel dat zij in Ugbowo Uselu in Nigeria leven. Aangezien u eerder verklaarde dat de oudere broer van Sandra voor de **politie** werkt (notities CGVS, p. 8), had u dat eveneens kunnen aanhalen wanneer gevraagd wordt iets te vertellen over de familie van Sandra. Uw inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aangaande de informatie die terug te vinden is in de door u voorgelegde stukken, tonen een groot gebrek aan interesse in de problemen waar u en uw familie in Nigeria mee geconfronteerd zouden zijn. Dit tast de doorleefdheid en geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

U legt eveneens **foto's** neer van de verwoeste woning van uw moeder. Aangezien deze foto's niet gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, kunnen zij het voorgaande niet wijzigen. Daarenboven kan op geen enkele manier nagegaan worden of het effectief de woning van uw moeder betreft.

De door u voorgelegde oproepingsbrieven betreffende Franse gerechtsprocedures hebben betrekking op uw verblijf in Frankrijk. Het is echter niet aannemelijk dat u verklaart dat de 'Service pénitentiaire d'insertion et de probation' u slechts zou oproepen hebben omdat u geen werk had en zij een slaapplek voor u probeerden te vinden (notities CGVS, p. 19). Bovendien geeft u aan dat de **oproepingsbrief om te verschijnen voor de rechtbank te Meaux de verblijfsdocumenten van Sandra ingetrokken heeft. Uit deze oproepingsbrief blijkt echter dat het een procedure omtrent partnergeweld betreft.**

De door u voorgelegde briefwisseling van de Franse asielinstanties bevestigen dat u geen internationale bescherming toegekend werd en kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u gevisieerd wordt door Sandra en haar familie.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Voor het CGVS verklaart u dat uw vader **E. I.** heet en uw moeder **F. I.** (notities CGVS, p. 5). Voor de DVZ verklaarde u echter dat uw vader **A. E.** heet en uw moeder **F. E.** (verklaring DVZ, p. 5). Uit de door u voorgelegde documenten blijkt echter dat uw moeder **F. I.** heet (zie groene farde, bijlage 4).

U verklaart **Nigeria verlaten te hebben in maart 2015** (notities CGVS, p. 4). Voor de DVZ verklaarde u echter, in uw reeds aangepaste verklaringen, **in maart 2015 in Italië toegekomen te zijn, na ongeveer 2 maanden in Libië verbleven te hebben** (verklaring DVZ, p. 12) Bovendien verklaart u voor de DVZ **meer dan 3 jaar in Frankrijk verbleven te hebben**, terwijl uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u **zo'n 2 jaar** daar verbleven heeft (notities CGVS, p. 13).

U verklaart dat u met school gestopt bent na klas 4 (notities CGVS, p. 11) en dat u het middelbaar niet afgemaakt heeft (verklaring DVZ, p. 5), omdat uw ouders dit niet konden betalen. Uw familie heeft echter een familieadvocaat die na de vernieling van uw ouderlijke huis naar de politie gegaan is (notities CGVS, p. 17). Uit uw verklaringen dienaangaande blijkt dat uw familie toch over zekere financiële middelen beschikt. **U maakt het profiel dat u tracht voor te houden, nl. dat van persoon zonder financiële middelen, niet aannemelijk.**

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

In kader van uw verzoek om internationale bescherming, legt u documenten voor om uw **tewerkstelling in België** te bewijzen. Deze documenten hebben geen betrekking op een vrees voor vervolging in uw thuisland en kunnen het voorgaande niet wijzigen.

De door u neergelegde foto's, proces-verbaal van de Nigeriaanse politie, brief van uw familieadvocaat, documenten m.b.t. uw asielprocedure in Frankrijk en oproepingsbrieven voor de Franse gerechtsinstellingen, werden eerder reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht en de artikelen 1 en 2 afdeling A van de Conventie van Genève van 1951.

Verzoekers verweer aangaande het onderzoek in het dossier luidt als volgt:

"Het CGVS stelt dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging en dat er weinig geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas. Verzoeker wenst hierop te reageren.

Zo wordt gemotiveerd door het CGVS:

"... Opgemerkt wordt dat u aanvankelijk voor de DVZ verklaarde dat zowel Sandra O. (verklaring DVZ p. 6) als uw kinderen (verklaring DVZ, p. 7) in 2011 overleden waren in Jos."

Zijn kinderen en mevr. O. kunnen onmogelijk overleden zijn in 2011 gezien zij net de reden waren waarom hij van Nigeria naar Frankrijk is gereisd en hij er de procedure mbt vaderschap is gestart.

Hun relatie leerde elkaar kennen in 2011 en begonnen hierna een relatie.

Als men het dossier van DVZ er op nakijkt, had men moeten merken dat DVZ bij het neerschrijven van het dossier zeer onzorgvuldig is geweest en de verklaring van verzoeker mbt het overlijden van zijn vader(wel in 2011 overleden is), heeft gekopieerd bij alle andere familieleden zowel bij zijn moeder alsook bij zijn kinderen die zelfs na 2011 geboren zijn en dus onmogelijk kunnen gestorven zijn in 2011! (...)

Ook m.b.t. de geboortedatums van de kinderen is er een grove onzorgvuldigheid.

Verzoeker begrijpt dan ook niet van waar ze de andere datums halen: m.n. 1997 en 2010.

Er kan duidelijk uit de documenten van Frankrijk afgeleid worden dat de geboortedatums van de kinderen 2013 en 2016 zijn en dus niet 1997 en 2010 zoals eerst wordt gesteld.

Ook begon verzoeker zijn relatie met mevr. O. pas in 2011. Iets wat onmogelijk zou zijn als zij wel degelijk in 2011 gestorven zou zijn.

Tevens zou volgens de vragenlijst van DVZ blijken dat verzoeker in Jos zou verbleven hebben, doch ook dit klopt niet. Uit het voorgaande blijkt dan ook dat DVZ hierin zeer onzorgvuldig is geweest.

Dit kon verzoeker tijdens het interview op het CGVS niet meer rechtzetten (p. 4 CGVS) hetgeen een bepalende invloed heeft gehad op de beslissing en ten onrechte zijn geloofwaardigheid in het gedrang heeft gebracht.

Uit het interview met DVZ zou ook blijken dat verzoeker geen contact meer zou hebben met zijn broer doch ook dit klopt niet. Hij heeft in april 2018 nog met hem contact gehad en niet een aantal jaar geleden zoals genoteerd bij DVZ.

Tijdens het interview op het CGVS wordt zeer duidelijk dat er fouten gemaakt zijn door DVZ. Niet enkel mbt zijn al dan niet verblijf in Jos, maar ook mbt overlijdens en de geboortedatums van zijn kinderen. Iets wat hij op het CGVS reeds meermaals heeft aangegeven (p. 4 en p. 10)

Ook zijn moeder zou overleden zijn, doch haar huis is vernield door de broers van mevr. O., dit blijkt ook uit de aangifte die zij heeft gedaan en het bewijs hiervan werd gevoegd bij de aanvraag.

Uit dit alles blijkt duidelijk dat er bij DVZ ernstige onzorgvuldigheden gebeurd zijn, zaken die verzoeker niet meer kan rechtzetten en die hem nu zeer ten onrechte verweten worden."

Aangaande het asielrelaas van verzoeker laat hij gelden:

"De definitie van "refugee surplace":

"In the global context, a person who is not a refugee when they leave their country of origin, but who becomes a refugee, that is, acquires a well-founded fear of persecution, at a later date."

Verzoeker had geen nood aan bescherming toen hij Nigeria verliet voor Frankrijk om zijn kinderen te vervoegen, doch nadat hij een procédure is gestart in Frankrijk tegen de moeder van zijn kinderen en zij daardoor haar verblijf in Frankrijk verloor, loopt hij wel gevaar in zijn land van herkomst. Dit heeft hij ook verklaard op zijn interview.

Het huis van zijn moeder werd reeds vernield. Hierdoor kan hij onmogelijk terugkeren. Er werd reeds klacht neergelegd bij de politie.

*Zijn moeder is bij haar zus ingetrokken uit vrees voor verdere acties.
Dat de gegronde vrees in hoofde van verzoeker onderzocht dient te worden!
Dat het onzorgvuldig is van het CGVS om geen grondig onderzoek te voeren”*

Inzake de toekenning van de status van vluchteling stelt verzoeker:

“Volgens artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève d.d. 28.07.1951 is vluchteling, hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil invoeren. Verzoeker meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling. Ter illustratie wil verzoeker in wat volgt zeer kort de verschillende criteria bijlichten.

a) Gegronde vrees voor vervolging

De situatie in Nigeria is nog steeds zeer gevaarlijk zeker in het licht van de nieuwe verkiezingen van maart 2019.

Indien verzoeker terug dient te keren naar zijn land van herkomst, zal art 3 EVRM geschonden worden. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende:

" Niemand mag worden onderworpen aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen".

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Gelieve in de bijlage verschillende documenten terug te willen vinden waaruit duidelijk blijkt dat de situatie in Nigeria nog steeds zeer onveilig is.

Het is onverantwoord om burgers terug te sturen naar zo'n onveilige situatie.

Het is duidelijk dat de algemene situatie in Nigeria zeer onveilig is voor verzoeker. Daarenboven heerst er dus ook een persoonlijke dreiging voor zijn fysieke integriteit.

b) Persoonlijke vervolging

Het verdrag van Genève verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging.

Dat verzoeker volledig aan deze voorwaarde voldoet. Hij vormt immers het doelwit van de familie van mevr. O.. Zij hebben reeds het huis van zijn moeder vernield. Zij is intussen ingetrokken bij haar zus.

Dat het dus duidelijk mag zijn dat er inderdaad een werkelijk gevaar dreigt voor verzoeker, indien hij terug dient te keren naar zijn land van herkomst.

Dat het duidelijk mag blijken dat een persoonlijke vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoeker en dat hij de vluchtelingenstatus absoluut nodig heeft.

c) Onmogelijkheid om de bescherming van zijn land in te roepen

Ook dit criterium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoeker.

Het is juist omdat hij de bescherming van zijn eigen land/ overheid niet kan invoeren. Dat hij zich niet kan wenden tot de politie. De moeder van verzoeker heeft reeds klacht ingediend bij de politie, doch zij kunnen weinig doen.

Integendeel zelfs, de Nigeriaanse overheid slaagt er niet in een betrouwbare indruk na te laten.

Dat verzoeker zich dus niet naar de overheid kan richten. Dat het duidelijk is dat verzoeker de bescherming van zijn land niet kan invoeren.

Dat het CGVS dan ook zwaar in gebreke blijft door niet afdoende te onderzoeken of verzoeker terug kan keren naar zijn land van herkomst.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS zijn dan ook een flagrante schending van alle beginselen van behoorlijk bestuur.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden, en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Nigeria.”

Inzake de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker:

“Dat de materiële motiveringsverplichting geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoeker tevens afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn echte individuele redenen na te gaan.

Dit is niet correct.

Dat het CGVS afdoende dient te motiveren in zijn beslissing waarom verzoeker ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut

Bezwaarlijk kan men stellen dat wordt gemotiveerd waarom verzoeker eveneens het subsidiaire beschermingsstatuut wordt geweigerd, dat dit minstens niet afdoende wordt onderzocht en hij op basis van de actuele situatie ook minstens nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus.

Dat indien men het dossier van verzoeker grondig onderzoekt niet ernstig getwijfeld kan worden aan het feit dat hij wel degelijk problemen kent of zal kennen omwille van de hierboven vermelde feiten

Uit de motivering van het CGVS blijkt niet dat artikel 48/4 § 2 a, b en c onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeker wel degelijk voldoende redenen voor zijn.

Dat de motivering van het CGVS m.b.t. de subsidiaire bescherming manifest ontoereikend is op dit vlak.

Het CGVS is verplicht alle elementen te onderzoeken op hun belang ten aanzien van zowel het vluchtelingenstatuut als het statuut van subsidiaire bescherming.

Dat het CGVS hier dan ook in gebreke is gebleven.

Het CGVS nam een negatieve beslissing m.b.t. de asielaanvraag van verzoeker zonder evenwel afdoende na te gaan of hij in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Dat het CGVS hier in gebreke is gebleven en de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut heeft miskend.

Dat verzoeker de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Indien het CGVS van mening is dat de persoon niet beantwoordt aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of hij eventueel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Dit is het geval indien er:

"zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen "

Indien verzoeker terug te keren heeft hij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert. Zijn ouderlijk huis werd reeds vernield.

Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut miskend worden aangezien men geen afdoende motivering aangeeft waarom zij verzoeker weigert.

Men onderzoekt of motiveert niet afdoende waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Beide statuten dienen onderzocht te worden en gemotiveerd te worden!

Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoeker nagelaten dit te doen.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS zijn dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Het CGVS motiveert in zijn beslissing niet afdoende waarom verzoeker geen subsidiaire bescherming krijgt.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden en het gebrek aan zekerheid, is het dus onmogelijk om terug te keren naar Nigeria.

Dat verzoeker werkelijk bescherming nodig heeft gelet op zijn situatie.

De bestreden beslissing m.b.t. de subsidiaire bescherming, dat een apart statuut vormt, werd niet afdoende gemotiveerd.

Het is voldoende een risico te lopen om in aanmerking te komen voor het statuut. Dat dit in casu bij verzoeker het geval is.

Dat hij dan ook de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Dat de motivering van het CGVS manifest ontoereikend is op dit vlak en niet redelijk te verantwoorden gelet op de situatie in zijn land van herkomst.

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut, gelet op het voorgaande, miskend worden aangezien zij geen afdoende motivering aangeven waarom men verzoeker weigert.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden, en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Nigeria.”

2.2.1. Verzoeker voert aan dat er tijdens het interview op de DVZ foute gegevens werden genoteerd omtrent Sandra O. en zijn kinderen.

Hieromtrent stelt de Raad vast dat verzoeker er volledig aan voorbij gaat dat hij bij de aanvang van het interview op de DVZ valse verklaringen heeft afgelegd. Slechts na het overlopen van de vragen over zijn reisroute (verklaring DVZ, vraag 37) verklaarde verzoeker: “*Kan u opnieuw beginnen. Ik wil de waarheid vertellen*”. Vervolgens werd er genoteerd door de ambtenaar van de DVZ: “*Volledig interview opnieuw overlopen op verzoek van de kandidaat omdat hij de waarheid wou vertellen. De dingen die betrokkene wou veranderen staan aangeduid met: Na reisroute.*” (stuk 11, verklaring DVZ, vraag 37, p. 11-12). Het blijkt uit stuk 11 en de geciteerde verklaringen van verzoeker in het verzoekschrift (p. 5) dat de DVZ onder de eerste valse verklaringen het nieuwe relaas van verzoeker noteerde en dit onder de toevoeging “*Na reisroute*”.

De bestreden beslissing stelt dan ook terecht: “*Opgemerkt wordt dat u aanvankelijk voor de DVZ verklaarde dat **zowel Sandra O. (verklaring DVZ, p. 6) als uw kinderen (verklaring DVZ, p. 7) in 2011 overleden waren in Jos.***” (eigen onderlijning).

Verweerder verwijst aldus terecht naar het feit dat verzoeker bij de aanvang van het gehoor op de DVZ valse verklaringen aflegde en motiveert vervolgens dan ook terecht en pertinent: “*U paste uw verklaringen echter, later tijdens het onderhoud op de DVZ, zelf aan voor de DVZ. Men kan redelijkerwijze echter verwachten dat de persoon die een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst, de asielinstanties van het land waar hij of zij aankomt en zich wenst te vestigen in vertrouwen neemt m.b.t. alle aspecten van deze vrees voor vervolging en dit vanaf de indiening van het verzoek tot internationale bescherming, zeker m.b.t. de personen die integraal deel uitmaken van het asielrelaas en of zij al dan niet nog in leven zijn. Geconfronteerd m.b.t. uw eerdere verklaringen, ontkent u ooit Jos vernoemd te hebben (notities CGVS, p. 4), ontkent u valse verklaringen afgelegd te hebben m.b.t. uw dochters (notities CGVS, p. 10). Op het einde van het onderhoud u nogmaals gevraagd waarom u bij aanvang van het vorige interview eerst een vals verhaal wou vertellen, verklaart u dat niet gezegd te hebben en dat ze (de interviewer) een fout gemaakt heeft (notities CGVS, p. 21). Gevraagd waarom u toen zei dat u in Jos gewoond had en dat zowel Sandra als de kinderen dood waren, verklaart u het niet te weten. U verklaart verder dat u niets meer met Sandra te maken wou hebben, maar uiteindelijk dacht te doen wat u begonnen was. Nogmaals gevraagd waarom dan met een vals verhaal te beginnen, verklaart u dat u een rustig leven wou hebben en dat u besloot de waarheid te vertellen toen u de vragen gesteld werden, maar dat u Sandra eigenlijk wou vergeten. Het gegeven dat u blijkbaar tijdens uw eerste onderhoud inzake uw verzoek om internationale bescherming nog moest beslissen welk verhaal u wou “gebruiken” om een vluchtelingenstatuut te bekomen, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees in zeer belangrijke mate.”*

2.2.2. Het blijkt dat verzoeker reeds in april 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende in Frankrijk. Inzake het tijdstip en de redenen van het verzoek om internationale bescherming in Frankrijk motiveert de bestreden beslissing:

*“Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u verklaart **in Frankrijk een verzoek tot internationale bescherming ingediend** te hebben (notities CGVS, p. 8-9 + p. 13). Gevraagd of uw verzoek **geweigerd** werd, antwoordt u bevestigend. Uit uw verklaringen blijkt dat de Franse asielautoriteiten reeds een beslissing namen m.b.t. een nood aan internationale bescherming uwentwege. Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Frankrijk, ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees nog meer, te meer daar u aangeeft dat u aan de Franse asieldiensten hetzelfde verhaal verteld heeft als aan het CGVS (notities CGVS, p. 9).*

(...)

*“U verklaart dat **Sandra u begon te bedreigen in 2017**, nadat het document (haar verblijfsvergunning) ingehouden werd (notities CGVS, p. 17). U verklaart eveneens dat **de woning van uw moeder in de periode maart-mei vorig jaar aangevallen** werd. U geeft aan dat u bij de Franse asieldiensten hetzelfde verhaal verteld heeft als aan het CGVS (notities CGVS, p. 9).*

Uit de door uzelf voorgelegde documenten m.b.t. uw asielpcedure in Frankrijk (zie groene farde, bijlage 5), blijkt echter dat u **op 6 april 2016 reeds een verzoek tot internationale bescherming ingediend** heeft, dus meer dan een half jaar voor u de eerste maal bedreigd werd door Sandra en haar familie. Bovendien blijkt uit de brief van uw familieadvocaat (notities CGVS, p. 17), dat het huis van uw familie reeds in **oktober 2016 vernield** werd door verwanten van Sandra O. (zie groene farde, bijlage 4). Uit deze brief blijkt eveneens dat jongeren onder leiding van **O. O., een beruchte bendeleider**, de woning aangevallen hebben. Uit het door u voorgelegde – en naar het Frans vertaalde - uittreksel van een procesverbaal van de Nigeriaanse politie, blijkt de leider van de aanval daarenboven een **wapenhandelaar** te zijn (zie groene farde, bijlage 3). Echter, **gevraagd wie het huis aangevallen heeft, kent u hun namen niet, maar weet u enkel dat het de broers van Sandra zijn** (notities CGVS, p. 17). Even later nogmaals gevraagd naar de namen van de broers, weet u de namen evenmin (notities CGVS, p. 18-20). Gevraagd hoe uw moeder ontsnapt was aan de broers, verklaart u dat ze naar de markt gegaan was. Ter bevestiging gevraagd of uw moeder niet thuis was, bevestigt u dat. Gevraagd of uw moeder zelf met die jongens gesproken had, verklaart u dat zij niet thuis was. Opgemerkt dat **uw moeder dus nooit met hen gesproken heeft, bevestigt u dat. Uit de door u voorgelegde documenten blijkt echter dat zij uw moeder informeerden over het gevraagde bloedgeld**. Gevraagd of het alleen broers van Sandra waren, maar geen bende, verklaart u het niet te weten. Gevraagd wat u kan vertellen over de familie van Sandra, weet u enkel dat zij in Ugbowo Uselu in Nigeria leven. Aangezien u eerder verklaarde dat de oudere broer van Sandra voor de **politie** werkt (notities CGVS, p. 8), had u dat eveneens kunnen aanhalen wanneer gevraagd wordt iets te vertellen over de familie van Sandra. Uw inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aangaande de informatie die terug te vinden is in de door u voorgelegde stukken, tonen een groot gebrek aan interesse in de problemen waar u en uw familie in Nigeria mee geconfronteerd zouden zijn. Dit tast de doorleefdheid en geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.”

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen concreet verweer ten aanzien van voorgaande motivering. Deze motivering wordt door de Raad bijgetreden en overgenomen.

Omtrent het tijdstip en redenen van het indienen van het verzoek tot internationale bescherming in België stelt de bestreden beslissing: “Gevraagd waarom u zolang gewacht heeft om een verzoek in te dienen, heeft u het over uw tewerkstelling bij Katoennatie. U verklaart een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben tijdens uw verblijf in Frankrijk (notities CGVS, p. 8-9 + p. 13). Het verwondert dan ook dat u tijdens uw verblijf in België de bescherming van de Belgische autoriteiten niet eerder inroept. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u **eigenlijk geen verzoek om internationale bescherming wilt indienen** (verklaring DVZ, p. 10 + notities CGVS, p. 9), maar dat u gewoon documenten wilt om te kunnen werken. Men kan redelijkerwijze verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om zo snel mogelijk bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.”

Deze motivering wordt niet concreet weerlegd, vindt steun in het administratief dossier en is terecht en pertinent. De Raad neemt deze motivering over.

2.2.3. Verzoeker voert aan dat hij voldoet aan de voorwaarde inzake de ‘persoonlijke vervolging’: “Hij vormt immers het doelwit van de familie van mevr. O.. Zij hebben reeds het huis van zijn moeder vernield. Zij is intussen ingetrokken bij haar zus.”

Omtrent de bescherming tegen “de familie van mevr. O.” stelt het verzoekschrift: “Dat hij zich niet kan wenden tot de politie. De moeder van verzoeker heeft reeds klacht ingediend bij de politie, doch zij kunnen weinig doen. Integendeel zelfs, de Nigeriaanse overheid slaagt er niet in een betrouwenswaardige indruk na te laten. Dat verzoeker zich dus niet naar de overheid kan richten. Dat het duidelijk is dat verzoeker de bescherming van zijn land niet kan inroepen.”

Hieromtrent stelt de Raad vast:

- verzoeker benoemt de gronden van vervolging, met name “dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of

het hebben van een politieke overtuiging". Te dezen blijkt echter uit het relaas van verzoeker dat het een vermeende interpersoonlijke problematiek betreft met de "familie van mevr. O."

Dit heeft geen nexus met de vluchtelingendefinitie. Verzoeker maakt daarenboven op geen enkele wijze concreet dat zijn problematiek zich situeert binnen één van de door hem opgesomde gronden van vervolging;

- artikel 48/3, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt: "Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden". Inzake de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten laat verzoeker gelden dat de autoriteiten weinig tot niets kunnen doen.

Behoudens de vaststelling dat verzoeker op generlei wijze concretiseert waarom "(...) *het duidelijk is dat verzoeker de bescherming van zijn land niet kan invoeren*" blijkt daarenboven dat verzoeker ook het vereiste verband "*tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden*" niet concretiseert.

2.2.4. Verzoeker voert geen concreet verweer tegen de beslissing waar deze motiveert inzake het aangevoerde relaas:

- omtrent de omstandigheden van de juridische situatie van het vaderschap: "Gevraagd wanneer u ontdekte dat u officieel niet de vader bent van uw eigen kind, verklaart u dat dit in 2015 was (notities CGVS, p. 16). Gevraagd hoe u dat ontdekt heeft, verklaart u dat dit gebeurde **toen u uw dochter naar school bracht en dat de naam T. A. M. stond waar zij haar jasje moest ophangen**. Gevraagd of u de geboorteakte heeft, verklaart u deze niet te hebben. Gevraagd of u geprobeerd heeft deze te verkrijgen, verklaart u dat zij (Sandra) alles bijhoudt en dat ze u niet toeliet om iets te zien. Even later verklaart u nogmaals dat u de **geboorteakte niet gezien** heeft (notities CGVS, p. 17). Voor de DVZ verklaarde u echter dat u gezien had dat uw naam niet vermeld stond op de geboorteakte van uw eerste dochter (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). In een brief die u schreef aan de Franse asielinstanties verklaart u daarenboven uitdrukkelijk dat **zij u de geboorteakte gegeven heeft (zie groene farde, bijlage 5) en dat u toen ontdekte dat u niet als haar vader vermeld stond**. U legt tegenstrijdige verklaringen af over de wijze waarop u ontdekt heeft dat u niet officieel erkend bent als de vader van uw eigen dochter(s). Bovendien verklaarde u voor de DVZ dat uw oudste dochter **T. E.** heet (verklaring DVZ, p. 7), terwijl u voor het CGVS aangeeft dat zij **T. A. M.** heet (verklaring DVZ, p. 16). Hoewel u voor de DVZ correcties doorvoerde omdat u de waarheid wou vertellen (verklaring DVZ, p. 11), corrigeerde u de namen van uw beweerde dochters niet."

- omtrent de tegenstrijdige verklaringen af over het feit of er al dan niet een vaderschapstest gebeurd is: "Voor de DVZ verklaart u "We gingen in Frankrijk voor een DNA-test en daaruit bleek dat ik wel degelijk de vader was" (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Voor het CGVS verklaart u echter dat Sandra niet (met uw dochter) naar het ziekenhuis kwam om de DNA-test te doen (notities CGVS, p. 8 + p. 15). Indien Sandra niet met uw dochter naar het ziekenhuis ging om de DNA-test te doen, kan er ook geen test gebeurd zijn".

- inzake de foto's die hij bijbrengt: "U legt eveneens **foto's** neer van de verwoeste woning van uw moeder. Aangezien deze foto's niet gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, kunnen zij het voorgaande niet wijzigen. Daarenboven kan op geen enkele manier nagegaan worden of het effectief de woning van uw moeder betreft."

- omtrent de bijgebrachte oproepingsbrieven: "De door u voorgelegde oproepingsbrieven betreffende Franse gerechtsprocedures hebben betrekking op uw verblijf in Frankrijk. Het is echter niet aannemelijk dat u verklaart dat de 'Service pénitentiaire d'insertion et de probation' u slechts zou oproepen hebben omdat u geen werk had en zij een slaapplek voor u probeerden te vinden (notities CGVS, p. 19). Bovendien geeft u aan dat de **oproepingsbrief om te verschijnen voor de rechtbank te Meaux de verblijfsdocumenten van Sandra ingetrokken heeft. Uit deze oproepingsbrief blijkt echter dat het een procedure omtrent partnergeweld betreft.**"

Voormelde motiveringen zijn terecht en pertinent en worden, aangezien ze niet worden weerlegd, door de Raad overgenomen.

2.2.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker: *“Uit de motivering van het CGVS blijkt niet dat artikel 48/4 § 2 a, b en c onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeker wel degelijk voldoende redenen voor zijn.*

Dat de motivering van het CGVS m.b.t. de subsidiaire bescherming manifest ontoereikend is op dit vlak.”

De bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoeker miskent inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) echter de bestreden beslissing waar deze, na de bespreking van Boko Haram en de herkomst van verzoeker, oordeelt: *“De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”* Het blijkt dat verzoeker tegen voormelde motivering geen concreet element aanvoert.

Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) voert verzoeker, behoudens de elementen aangebracht in het kader van de vluchtelingenstatus, geen andere specifieke elementen aan.

Verzoeker toont gelet op het hoger vastgestelde inzake de elementen van zijn asielrelaas niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS